

Συνέντευξη του συγγραφέα Θάνου Κονδύλη στους Ορίζοντες

Ο συγγραφέας Θάνος Κονδύλης στα πλαίσια της έκδοσης και κυκλοφορίας του νέου του βιβλίου «Μια ζωή, ένα φιλί» έδωσε συνέντευξη στην εφημερίδα Ορίζοντες Καστοριάς.

Ο Θάνος Κονδύλης γεννήθηκε στην Αθήνα, σπούδασε Αρχαιολογία και Ιστορία στην Ελλάδα και την Ιταλία, ενώ το 2006 αναγορεύτηκε διδάκτωρ Μεσαιωνικής Ιστορίας από τη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Μιλάει αγγλικά, γαλλικά και ιταλικά, ενώ κέρδισε και διάφορες υποτροφίες για την πραγματοποίηση σπουδών στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Συνέγραψε αρκετές επιστημονικές μελέτες και έλαβε μέρος σε διεθνή επιστημονικά συνέδρια. Τιμήθηκε από τη Βουλή των Ελλήνων για το συγγραφικό του έργο σχετικά με τον Ελευθέριο Βενιζέλο, το οποίο πρόσφατα εκδόθηκε. Διετέλεσε συνεργάτης του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών και του Υπουργείου Πολιτισμού, ενώ τα τελευταία χρόνια ασχολείται με τη δημιουργική γραφή.

Συνέντευξη στον Σταύρο Ευαγγελίδη

Κύριε Κονδύλη πρόσφατα κυκλοφόρησε από τις Εκδόσεις Ψυχογίος το νέο σας βιβλίο «Μια ζωή, ένα φιλί». Συστήστε μας με λίγα λόγια το βιβλίο σας.

Το θέμα του βιβλίου είναι η ενδο-οικογενειακή βία και κυρίως αυτή που ασκείται ενάντια στις γυναίκες από τους αρρωστημένους ψυχολογικά συζυγούς τους. Επίσης περιγράφεται η ψυχολογία του θύτη και του θύματος με σκοπό να σπάσει το καρκίνωμα που πλήττει για δεκαετίες το θεσμό της οικογένειας. Η Θάλεια παντρεύεται ένα πλούσιο εργοστασιάρχη, τον Αλέξη, κι αυτός την κακοποιεί χωρίς σοβαρό λόγο. Τον πείθει να τη βοηθήσει και η Θάλεια εκλέγεται βουλευτής με σκοπό να τον βοηθά να παίρνει δημόσια έργα και έτσι να μην την ξυλοφορτώνει. Αλλά μια μέρα η Θάλεια ερωτεύεται ένα φτω-

χό ζωγράφο και ζει από κάθε άποψη τον έρωτα. Ο κοινωνικός της περίγυρος θα τους επιτεθεί και πρώτα απ' όλα ο σύζυγος της. Αυτή κι ο ζωγράφος θα φύγουν στο εξωτερικό για να γλυτώσουν. Όταν όμως μια μέρα θα επιστρέψουν στην Ελλάδα πιστεύοντας ότι

όλα θα έχουν ξεχαστεί, τότε θα βρεθούν αντιμέτωποι με τα φαντάσματα του παρελθόντος. Και θα ξεσπάσει επάνω τους η αληθινή κόλαση!

Σε τι βαθμό το βιβλίο αναφέρεται σε πραγματικά γεγονότα και σε τι βαθμό πρόκει-

ται για μυθοπλασία;

Το βασικό γεγονός του ξυλοδαρμού της κυρίας των βορείων προαστίων της Αθήνας είναι αληθινό. Το είχαν γράψει και οι εφημερίδες πριν από μια δεκαετία περίπου. Εγώ το έμαθα τυχαία από το φιλικό

της περιβάλλον και αυτό έγινε η αφορμή για τη συγγραφή αυτού του βιβλίου. Επίσης πολλά από τα γεγονότα είναι πραγματικά. Κάποιοι αναγνώστες με ρωτούν «μήπως είναι αυτή... ή εκείνη που...» Κοιτάξτε, δεν είναι σημαντικό να δείξω πρόσωπα με αυτό το βιβλίο, αλλά να καταγγείλω αυτό το καρκίνωμα που κατατρώνει χρόνια τώρα την ελληνική οικογένεια, τη βία!

Θεωρείτε πως το φαινόμενο της βίας εναντίον των γυναικών είναι έντονο στην ελληνική κοινωνία ακόμα και στις μέρες μας;

Προφανώς και είναι. Βρίσκεται παντού και μάλιστα - αυτό είναι το δυστυχές! - κανείς δεν μιλεί γι' αυτό. Εγώ επίσης ήξερα κατά το παρελθόν περιπτώσεις στον ευρύτερο οικογενειακό μου κύκλο. Αλλά πάντα η συμβουλές ήταν

«να κοιτάς τη δουλειά σου» κι άλλα τέτοια. Με αυτό το βιβλίο μου είναι η πρώτη φορά που αποφάσισα να κάνω κάτι και να χτυπήσω αυτό το φαινόμενο. Ελπίζω να βοηθήσω έστω κι ένα άνθρωπο να μιλήσει, να το βγάλει από μέσα του να το καταγγείλει, αν ξέρει κάτι.

Ποιος ή ποιοι λογοτέχνες επηρέασαν καθοριστικά το έργο σας και την απόφασή σας να ασχοληθείτε με τη λογοτεχνία;

Δεν υπάρχουν λογοτέχνες που με ώθησαν στη δουλειά μου ή καθόρισαν τις αποφάσεις μου.. Η επιλογή μου να ασχοληθώ με τη λογοτεχνία είναι απολύτως προσωπική κι ανεπηρέαστη από εξωτερικούς παράγοντες. Παρά ταύτα δεν το κρύβω ότι έχω επηρεαστεί από κάποιες μορφές τη ελληνικής και παγκόσμιας

λογοτεχνίας. Θα αναφέρω μερικούς συναδέλφους που πάντοτε εμπιστεύομαι το έργο τους. Από Έλληνες θα μιλήσω για τον Καζαντζάκη και τον Καραγάτση. Επίσης με ενδιαφέρει πολύ και ο Σαμαράκης. Από τους ξένους μου αρέσουν η Έλις Πήτερς και η Αγκάθα Κρίστι με τα αστυνομικά τους, αλλά και οι Τάκλιν, Μάρκες, και Ντίκενς.

Πως συνδυάζονται οι σπουδές σας στην Ιστορία και την Αρχαιολογία με το λογοτεχνικό σας έργο;

Είναι, θα έλεγα, ένας συνδυασμός που ή τύχη και η μοίρα θέλησαν να κάνουν με δημιουργό έμενα. Σχεδόν σε όλα τα έργα μου υπάρχει και μια ιστορική πινελιά, άλλοτε μεγαλύτερη και άλλοτε μικρότερη. Πιστεύω ότι πέρα από το βασικό μύθο καλό είναι στον αναγνώστη μου να δίνω και

μερικά πιο πρακτικά πράγματα, έστω μια σταγόνα μάθησης, μια οσμή εκπαίδευσης, μια ιδέα γνώσης. Έτσι καταφέρνω να συνδυάσω απόλαυση και γνώση στα βιβλία μου.

Ποια είναι κατά τη γνώμη σας τα μυστικά για να γίνει ένα βιβλίο αγαπητό στο αναγνωστικό κοινό;

Πρώτα και πάνω απ' όλα ο συγγραφέας πρέπει να έχει επίγνωση του σκοπού του και του χρέους του προς τους αναγνώστες του. Ο χειρότερος οδηγός του σύγχρονου αποτυχημένου συγγραφέα είναι το μότο «γράφω για να πλουτίσω». Κι αυτό συνήθως τον οδηγεί σε τρομερά σφάλματα. Επίσης ένα βιβλίο λογοτεχνικό πρέπει να έχει ένα θέμα. Το «γράφω, ό,τι μου κατέβει» οδηγεί πάντα στην αποτυχία του συγγραφέα και του κειμένου του.

Πώς βλέπετε τα πράγματα στην ελληνική λογοτεχνία σήμερα;

Δυστυχώς όχι και τόσο καλά. Ενωώ ότι η ελληνική λογοτεχνία κατακλύζεται πια από αμφιβόλου ποιότητας αναγνώσματα που οι εκδότες τα προωθούν στην αγορά για δικούς τους λόγους. Τι έχω καταλάβει; Ότι σχεδόν κάθε Έλληνας κλίνει μέσα του ένα καταπιεσμένο συγγραφέα που θέλει να βγει προς τα έξω και να αυτό-προβληθεί. Όταν αυτό γίνεται, έχει ολέθρια αποτελέσματα. Πιστεύω ότι για να έχουμε καλύτερα λογοτεχνικά κείμενα χρειαζόμαστε αυστηρότατη επιλογή συγγραφέων από τους εκδότες.

Ποιο βιβλίο διαβάζετε αυτό τον καιρό;

Τα βιβλία που διάβασα πιο πρόσφατα είναι το «Γκράχαμ Γκρην, Το τέλος μιας σχέσης» και το «Ολύμπιος Δαφνέρμος, Φοιτητές και Δικτατορία» Το επόμενο που έχει σειρά για να ξαναδιαβάσω - γιατί πολλές φορές επανέρχομαι σε αγαπημένα αναγνώσματα - είναι το «Αντώνης Σαμαράκης, Το λάθος»

Για τους Ορίζοντες

Σταύρος Ευαγγελίδης